

El canal continua amenaçat

Si hi ha ocasions en què els arbres de la política catalana més immediata ens oculten el bosc on s'emascara el problema real, pocs exemples poden resultar tan apropiats com el canal Segarra-Garrigues, en què desgraciadament poc compten les voluntats dels nostres dirigents autonòmics, perquè l'arrel del problema continua sent a Brussel·les, en com superar les denúncies presentades pels grups conservacionistes i la proposta de sanció del Tribunal de la UE, pendent de la decisió final del col·legi de comissaris, que espera de l'Administració catalana mesures concretes per fer efectiva la protecció de les aus. Els consellers d'Agricultura dels diferents governs de CiU i el tripartit han infravalorat el problema derivat de les denúncies ecologistes, fins que van arribar les propostes de sanció i ha estat obligada la reducció de la superfície regable fins a uns extrems que la majoria de lleidatans deplorem. Amb el nou govern, el conseller Pelegrí es va marcar com a objectiu tornar el canal a la seua idea original, cosa que també subscriuria una àmplia majoria si comporta augmentar-ne la superfície regable, però tornem a xocar amb Brussel·les, i en la sessió de control de dimecres va admetre que encara existeix "una amenaça molt greu de sanció o paralització de les obres del canal". És a dir, que continuem sota sospita i amb l'espasa de Dàmocles sobre la infraestructura més important de les nostres comarques. Seria bo que tots fossin conscients de la gravetat del problema, que unissin i no dividissin forces i que solucionessin d'una vegada els plets amb Brussel·les, que és la prioritat perquè el canal sigui realitat i compleixi la seua funció.